

CAMPANYA INSPECTORIAL 2018 / 2019

“PRIMER, ELS ÚLTIMS”

“El vostre Pare del cel no vol que es perdi ni un de sol d'aquests petits” (Mt. 18, 12 – 14)

LA PASTORAL JUVENIL SALESIANA. QUADRE DE REFERÈNCIA.

Capítol 3: Evangelitzar i educar: la nostra identitat apostòlica.

Apartat 4.1: Els joves, especialment els més pobres, són la nostra opció determinant.

A – Un amor constant i fort envers els més pobres.

Don Bosco orienta decididament la seva obra cap a la joventut; escull conscientment oferir-se amb disponibilitat per acollir els nois i els joves “en risc”: de cara al seu l'alliberament integral; aquesta opció es converteix en el **criteri del seu plantejament evangelitzador**. La prioritat “pels joves, especialment els més pobres”, – són paraules de Don Bosco- és també la nostra opció determinant (Const.6, 26-29, 41; Reg 1, 3, 11, 14, 15, 25, 26; CG20, nn. 45-47).

Don Bosco elegeix la condició evangèlica de fer-se pobre amb els pobres. Assumeix la pobresa, fins i tot material, del Fill de Déu per anar cap als allunyats. Fa del carrer, de les places, dels llocs de treball, del prat-pati llocs de trobada i de primer anunci. Acull els joves sense exclusions ni prejudicis, reconeixent i valorant tot el que ells tenen en el seu cor (els seus somnis, les seves dificultats, els seus reptes).

Camina al seu costat, adaptant-se al seu pas. **La trobada amb cada noi és per a ell ocasió de diàleg i d'un possible apropament a la fe**. Aquest és, senzillament, el terreny on la proposta de fe es revela com a recurs de vida, potencial de plenitud de vida. Els joves més pobres esperaven ser acollits, veure que les seves aspiracions es prenen seriosament, sentir que els seus grans desitjos trobaven una sortida. L'actitud de Don Bosco és la del qui acompanya: no substitueix, no envaeix, no té prejudicis, no fingeix confiança. Camina veritablement al seu costat, els sosté, els anima.

Ell combat les seves nocives pobreses, lloc de corrupció i causa d'embrutiment, amb la pobresa alliberadora del Fill de Déu. Lliurat a la seva missió de cura de les ànimes, està disposat a pagar un preu i a deixar-ho tot (Da mihi animas caetera tolle). Ell s'oblida d'ell mateix i de les seves pròpies comoditats per a lliurar-se completament als seus, per a ser proper amb els seus, pobre amb els pobres. Per això, **construeix el seu projecte a la mesura dels joves**, sobretot dels més dèbils i en perill, per ajudar-los a acollir la riquesa de la vida i els seus valors, per a preparar-los per a viure amb dignitat en aquest món i fer-los més conscients del seu destí etern (cfr. Const. 26).

Don Bosco, sota la inspiració de l'Esperit Sant, tingué una aguda consciència d'haver estat cridat per Déu per a una missió singular en favor dels joves pobres. Sense ells Don Bosco seria irreconeixible: "Jo estudio per vosaltres, treballo per vosaltres, visc per a vosaltres, i per vosaltres estic disposat fins i tot a donar la vida" (Const. 14). Senyals des de dalt, aptituds naturals, consells de persones prudents, discerniment pastoral, circumstàncies que succeeixen providencialment el van convèncer que Déu, en enriquir-lo amb dons singulars, li demanava un lliurament total als joves: "He promès a Déu que fins el meu darrer alè serà lliurat als meus pobres joves" (Const. 1).

En l'actual urgència d'una nova evangelització cal suggerir el mateix esperit missioner de l'acció pastoral de Don Bosco: un esperit missioner que impulsi a anar allí on encara no reben atenció les necessitats i les sol·licituds dels joves.

B – La pobresa compromet les reserves educatives i el creixement dels joves.

Aquest àmbit de treball salesià ens ofereix una forma específica de mirar la realitat i d'interpretar-la: el punt de vista dels joves. Som, doncs, sensibles a les condicions que afavoreixen la seva educació i evangelització, i també a les que presenten riscos.

Estem atents als aspectes positius, als nous valors i a les possibilitats de millora. **Totes les formes de pobresa bloquegen o arriben a destruir els recursos educatius de la persona i comprometen el creixement dels joves com a fills de Déu.** Cada jove duu dintre seu els senyals de l'amor de Déu en el desig de viure, en la intel·ligència i en el cor. Als creients se'ls demana tenir cor per a llegir totes aquestes formes de pobresa, noves i antigues, i inventar noves formes d'atenció, de solidaritat i de col·laboració per a sanar-les.

Evangelitzar i educar en aquests contextos significa acollir-los, retornar-los la paraula, ajudar-los a trobar-se a ells mateixos, acompanyar-los amb paciència al llarg d'un camí de recuperació de valors i de confiança. Aquesta opció determinant és part essencial de l'espiritualitat salesiana, que professa la força redemptora de la caritat pastoral i proclama el desig i la determinació de "salvar" als qui se senten abandonats per tothom. És un amor que s'expressa en respostes àgils i immediates davant el malestar juvenil, un amor que es compromet a donar vida i esperança. Aquesta missió originària de l'Església i de la Congregació és el nucli de l'anunci de Crist (cfr. Evangelii Nuntiandi 32).

L'anunci de la salvació als pobres, signe per excel·lència del Regne de Crist, és el component més profund de la nostra missió educativa-pastoral. La relació amb Jesucrist i el seu Evangeli és un do que cal oferir a tothom, una font que sacia la set i la recerca del sentit: **si Crist es dona als més pobres i necessitats, no podem endarrerir en ells el descobriment d'aquest do.**

L'opció preferencial pels joves, sobretot pels més pobres, ens duu als ambients populars on viuen (cfr. Const. 29). En els ambients populars estem cridats a portar un esperit de família i de comprensió amb el contacte quotidià de la nostra acció apostòlica.

“Em vaig horroritzar en contemplar una multitud de nois, de dotze a divuit anys; en veure'ls allí, sans, forts i d'enginy despert, però ociosos, agullonats pels insectes i mancats de pa espiritual i material” (Memorias del Oratorio, Segunda época 11).

PER COMPARTIR

1. **Sabem caminar veritablement** amb els joves, “al seu costat”, i els acompanyem? Amb quins joves ens costa més de fer-ho?
2. **El Projecte educativopastoral de la nostra obra** (o ambient) està fet a la mesura dels joves, especialment dels més dèbils o en perill, o està fet a la mesura d'altres coses?
3. **Tenim “l'esperit missioner”** que ens impulsa a anar allí on encara no reben atenció les necessitats i les sol·licituds dels joves?
4. **Com llegim les formes de pobresa juvenil**, noves i antigues, i inventem noves formes d'atenció, de solidaritat, de col·laboració per sanar-les?